

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

De Cvra Pestilentiae. Cap I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62072)

2

D E C V R A P E S T I L E N T I A E .

C A P . I .

S V M M A R I V M .

- 1 Pestilentia, quæ loca inuaserit.
- 2 Pestilentia ius.
- 3 Pestis, ob Dei offensiones irruit.

I uperioribus proximis annis funesta pestilentia contagio primùm vrbes aliquot Italiae celeberrimas, oppida permulta, & pagos complures, deinde sensim longè, latèque dimanans, Mediolanum, eiusque Diœcesim ferè omnem, & aliquam Prouinciæ partè ità vehementer inuasit, vt multiplicem, variamque stragem ediderit. Quo afflictissimo tempore res multas commiseratione, lachrymis, luctuque dignas, & aliunde audiimus, & oculis nostris in vrbe, Diœcesique Mediolanensi adspeximus.

2 Tanta enim illius uis est, tamque vehemens, vt, cum occultè in omnes partes progrediens, breui momento temporis, quasi repentino quodam impetu turbidæ tempestatis, homines obruat, teterrimi contagij metu omnes ferè consternentur. Quamobrem eo pauore animi commoti, atque obtupefacti plerique tantum abest, vt officij sui partes fortiter amplectantur, vt, quasi è mentis suæ statu repente dimoti, ne cogitare quidem, ne dùm deliberationes, consiliaque suscipere possint, quid in calamitate publica expediat, & quid planè necessarium sit. Alij verò eo metu affecti, dùm humanæ prudentiæ cautionibus se tueri volunt, eâ sibi sollicitudinem, quæ totâ mundanæ diligentia præsidijs nititur, ità præposterè struunt, vt religionis, pietatisque Christianæ, si omninò non obliuiscuntur, eius tamen officia intermittant: nam sæpè fit, vt Missæ sacrificio interesse, sacramenta suscipere, Ecclesiam frequentare, ad conuersiones sacras conuenire, supplicationes publicas, publicæque orationis munus obire negligant, & quos cognationis gradu conjunctissimos, quosque charos habent, si quâdo fortasse in pestiferam labem, aut in suspicionem eius inciderint; non modo illos non curent; sed etiam ab

ijs ipsis longè admodum refugiunt. Atque hæc quidem ipsa animi percussio cum eos inuadit, qui potestate, auctoritate, & opibus præstant, certè multis partibus calamitosior est, quàm omnis pestis cõtagio, cum inde non mora solum aliqua, sed etiam impedimentum non mediocre procurationi, & apparatus remediorum afferatur, & alia deinde multa perniciofa damna existant. Immo, quod graue est, inde accidit, vt egètibz aliquando alimenta necessaria non suppeditentur; pestiferis plagis medicina non adhibeatur, & subsidia spiritualia, id quod grauissimum est, interdum non ministrentur, Ecclesiasticæ stationes non nullis in locis deserantur, diuinorum officiorum cultus sæpè negligentior sit, pietatisque Christianæ exercitationes languescant. In tanta igitur rerum difficultate pro paternæ caritatis studio, proque Archiepiscopalis officij nostri munere necesse habuimus multiplicem sollicitudinem suscipere, multos labores subire, multas functiones exequi, quas à pastore gregi sibi commissio præstari, & Christiana caritas, & Pastoralis eare ratio efflagitabat. At omni rationi planè consentaneum est, vt quemadmodum parens optimus, qui filios vnicè diligit, cum in præsentem, tum in futurum eis prospicit, ac parat, quæ sunt ad vitæ cultum necessaria: ita nos paternæ caritatis officio adducti, omni præcautione fidelibus Prouinciæ nostræ, in hoc Concilio Prouinciali quinto consulamus, prouideamusque deinceps, quæ experiendo cognouimus, pestilentie temporè salutaria esse adiumenta.

3 Id verò etiam maximè faciendum censuimus, cum præsertim subuerendum sit, nè aliquando ob eandem Dei offensiones, ob malèq; facta, quorum seminaria nondum euulsa sunt, iterum illa pestifera labes in Prouinciam nostram irruat. Atque hæc quidem ipsa ob eam præterea causam præcauere voluimus, quòd cum pestis ius subito irrumpat, atque dimanet, non modo de ijs, quæ opportuna sunt, maturè deliberandi, consultandique tempus relinquit, sed celerrimè agendi necessitatem omnem imponit. Accedit etiam, quòd illius calamitatis, atque incommodorum recens memoria cum sit, ac recordatio, hoc tempore facilius multò est, quàm multis post annis eo de genere adiumenta opportuna excogitare, consiliaque adhibere, dum præsertim superstites adhuc sunt, qui semel pestiferæ contagionis mala, & detrimenta experti sunt. Est verò illa ite m ratio, quòd, cum nos in hoc Prouinciali cõuentu, spiritualibus præsidijs, misericordieque operibus, è caritatis fonte manantibus, vniuersos, & singulos omnis generis, & ordinis homines in pestilentie tempore instruimus; hæc tota nostra, vel instructio, vel præcautio eò refertur, vt officiorum sanctitate, & operù religione, quasi pro publicæ valeudinis recuperatæ munere, grati animi erga Deum testimonia demus, atque offeramus.

Partitio